

VERDIKT

Časopis (nejen) pro rozhodčí

Foto: Karel Kotyza, marsio@seznam.cz

2. čtvrtletí 2026

6. číslo

Úvodní slovo předsedkyně

Vážení rozhodčí, milí přátelé badmintonu,

druhé čtvrtletí roku 2026 je za námi a než se naplno rozběhne nová sezóna, přinášíme vám další číslo našeho čtvrtletníku VERDIKT.

Tentokrát jsme si na novinky ze světa BWF museli počkat opravdu nezvykle dlouho. Pravidelný magazín COC Tales vyšel až včera (5. 8.), o to více zajímavých informací ale přináší. Dočtete se o připravovaných změnách v řízení utkání, dalším vývoji systému Time Clock, novinkách v para badmintonu i o směru, kterým se svět technických rozhodčích ubírá.

Ani domácí dění rozhodně nezahálelo. Uplynulé měsíce byly plné turnajů všech úrovní a v tomto čísle najdete řadu reportáží z domácí scény. Nechybí ani cestovatelské příběhy našich rozhodčích z mezinárodních akcí, které dokazují, že české rozhodování má ve světě stále velmi dobré jméno.

Velkou radost nám udělal také úspěch Petra Jedzoka, který získal nejvyšší evropskou licenci rozhodčího. Jeho článek přibližuje nejen samotný proces hodnocení, ale i zkušenosti, které mohou být inspirací pro další kolegy uvažující o mezinárodní kariéře.

Před námi je začátek nové sezóny. Od září nás čeká řada domácích i mezinárodních turnajů, nové výzvy, další příležitosti ke vzdělávání i setkávání se. Věřím, že si přes letní období všichni odpočineme a do nové sezóny vstoupíme s energií, chutí a stejným nadšením, které české rozhodčí dlouhodobě provází.

Přeji vám příjemné čtení a těším se na setkání s vámi na kurtech!

Veronika Kyzlíková
předsedkyně Komise rozhodčích

Obsah čísla

Aktuality z domova i ze světa (aneb to nejdůležitější z BWF COC-TALES).....	3
Příliš hlasité křičení v Praze.....	5
Klubová mistrovství mládeže.....	7
MČR veteránů 2026: Noví rozhodčí i další vzdělávání hlavních rozhodčích.....	9
Extraligový den pohledem Jakuba Cajkáře.....	11
Specifika dětských turnajů.....	13
Můj CIFS 2026, aneb badminton, vedro a státnice.....	15
ODM 2026: Badmintonové souboje mladých talentů.....	17
Pět dnů pod drobnohledem. Petr Jedzok uspěl na ME.....	18
Turnaj za velkou louží.....	20
Gratulujeme nově licencovaným rozhodčím!.....	23
Kalendář budoucích akcí.....	24

Aktuality z domova i ze světa

(aneb to nejdůležitější z BWF COC-TALES)

MĚNÍCÍ SE DOBA

Nastal opět čas, kdy dochází k úpravám turnajového kalendáře. Členské asociace předložily své preference termínů jednotlivých turnajů, zejména s ohledem na kvalifikační období pro olympijské hry v roce 2028.

V roce 2027 nás čekají významné změny přímo na kurtu. Nový bodovací systém bude zaveden již od Malaysia Open. Zároveň bude turnaj kategorie Super 1000 nově probíhat během 11 dnů, a to ve formátu skupinové fáze následované vyřazovací částí. Všechna utkání budou celosvětově vysílána.

Na konci roku 2026 vstoupí v platnost také systém Time Clock, který bude mít zásadní dopad na způsob řízení hry na kurtu.

POVINNÁ (R)EVOLUCE V PRÁCI HLAVNÍHO ROZHODČÍHO

Nedávné zavedení nových ustanovení, například ITTO 5.10.3, a budoucí implementace systému Time Clock jasně ukazují, že práce hlavního rozhodčího stojí na rozcestí. Otevírá se nový pohled na význam řízení utkání a vedení hry na kurtu.

Je nezbytné, aby hlavní rozhodčí (stejně jako jejich hodnotitelé) změnili svůj způsob uvažování. Velmi důležité je rozvíjet a uplatňovat kvalitní měkké dovednosti (tzv. soft skills), které zajistí plynulost hry. Zároveň je třeba chápat, že některé situace mohou vést k tomu, že mezi výměnami uplyne více než 25 sekund, aniž by to muselo mít pro hráče jakýkoliv postih (např. kartu).

Pro efektivní řízení systému Time Clock a současně dodržení ITTO 5.10.3 (přijímající musí hrát tempem podávajícího) musí hlavní rozhodčí nepřetržitě sledovat jak podávajícího, tak přijímajícího hráče a současně kontrolovat čas zbývajících na časomíře mezi jednotlivými výměnami.

Vnímejte řeč těla hráčů: je nezbytné věnovat pozornost řeči těla hráčů a položit si například tyto otázky:

👉 Snaží se podávající vyvíjet tlak na přijímajícího (například tím, že se velmi rychle postaví do pozice), nebo se pouze přirozeně připravuje na podání?

👉 Snaží se podávající vyvíjet tlak na hlavního rozhodčího, nebo si pouze upravuje postavení před zaujetím správné pozice?

V těchto situacích jsou kvalitní komunikační dovednosti naprosto zásadní. Hlavní rozhodčí musí zvládnout tuto novou „dvojí roli“ mezi výměnami – současně řídit čas i komunikovat s hráči.

Komunikace s hráči: podle konkrétní situace by měl hlavní rozhodčí hráče:

- 👉 informovat,
- 👉 upozornit,
- 👉 poradit jim,
- 👉 nebo je varovat.

To zahrnuje zejména:

👉 reagovat na požadavky hráčů (přitom však dbát na to, aby zbytečně nevznikala frustrace),

👉 pokud si rozhodčí přivolá hráče k rozhodcovské židli, měl by stručně a jasně vysvětlit, co se děje, a v případě nevhodného chování také upozornit, jaké budou důsledky, pokud budou v tomto jednání pokračovat,

👉 aktivně usměrňovat hráče zpět na kurt.

Foto: František Stýblo

Nepoužívejte pouze „Play“: pouhého opakování povelu „Play“ byste se měli pokud možno vyvarovat. Místo toho použijte celou krátkou větu a ujistěte se, že je vaše sdělení jasné a hráči mu správně porozuměli. Pokud používáte mikrofon, umožní to zároveň i ostatním účastníkům lépe pochopit, co se právě děje – trenérům, vrchním rozhodčím, divákům, televizním komentátorům i televizním divákům.

Klíčem je pozornost, empatie a cit pro hru:

více než kdy dříve jsou pro výkon hlavního rozhodčího zásadní:

- ▶ neustálá pozornost,
- ▶ plné soustředění a nasazení.

Současně by měl mít hlavní rozhodčí:

- ▶ výborný cit pro průběh utkání,
- ▶ schopnost předvídat problematické situace a předcházet jim,
- ▶ empatii vůči hráčům,
- ▶ zdravý selský rozum při rozhodování.

Právě tyto vlastnosti představují základ špičkového výkonu hlavního rozhodčího. A nezapomínejme – badminton je především hrou pro hráče.

SPECIFICIKÉ SITUACE PRO HLAVNÍ ROZHODČÍ V PARABADMINTONU

Upevnění nohou na vozíku: nohy hráče musí být upevněny k opěrce nohou vozíku. Je důležité připomenout, že pojem upevněny znamená takový způsob zajištění, který zabrání hráči

Foto: Badminton Plzeň

využívat pohyb chodidel k vytvoření dodatečné síly a získání výhody. Pouhé zasunutí chodidla pod suchý zip proto není dostačující. Chodidlo musí být skutečně pevně zajištěno.

Loga výrobců na vozících a protézách:

dodatečně vybavení pro para badminton, jako jsou vozíky, protézy nebo berle, může nést označení výrobce, které se běžně používá na prodávaných výrobcích. Také toto ustanovení vyvolává během soutěží řadu otázek. Kolik log je přípustných? Jak mohou být velká? Kde mohou být umístěna? Na tyto otázky zatím neexistují jednoznačné odpovědi. Problematikou se bude zabývat Komise BWF pro para badminton a doufáme, že v blízké budoucnosti budou vydány jasné pokyny.

Osušování protéz během přestávky: hráče je vhodné povzbudit, aby začali protézu osušovat ihned na začátku přestávky. Pokud by s tím čekali až na její konec, celý proces by mohl trvat příliš dlouho a zdržovat pokračování utkání.

Osušování protéz během hry: hlavní rozhodčí je oprávněn přerušit hru na dobu nezbytně nutnou. To by však mělo platit pouze tehdy, pokud se protéza neočekávaně uvolní během hry. Ve všech ostatních případech by měl být hráč požádán, aby vyčkal do nejbližší přestávky. Tím se zabrání případnému zneužívání situace k narušení rytmu utkání a současně bude zachována férovost vůči soupeři.

Praktické tipy pro vrchní rozhodčí: pokud je prostor v místě svolávání hráčů omezený, může výrazně pomoci posunutí začátků zápasů hráčů ve stoje a na vozíku o cca 10 minut. Stejně tak je vhodné sledovat pohyb osob v oblasti meeting pointu a zajistit, aby hráči na vozíku měli vždy dostatek prostoru.

Barva čar na kurtech: protože pro kurty kategorií WH (Wheelchair) neexistuje jednotný standard povrchu, můžeme se setkat s několika různými typy. Proto doporučujeme zařadit kontrolu barev čar do seznamu úkolů pořadatele. Pokud bílé nebo žluté čáry neposkytují dostatečný kontrast vůči podlaze, měly by být použity jiné barvy, které zajistí dobrou viditelnost.

Foto: František Stýblo

Příliš hlasité pískání v Praze

Opět po roce v dubnu v pražském Wellness Hotelu Step proběhl mezinárodní turnaj v parabadmintonu, kde nemohli chybět naši i zahraniční rozhodčí. I na tento turnaj měl vliv konflikt na Blízkém východě a s tím související rušení mnoha letů. Koordinátoři rozhodčích se tak nakonec museli obejít bez posil z Bahrajnu a Bangladéše. Referee tým postrádal rozhodčí z Íránu. Samotný týden už ale proběhl bez výrazných komplikací.

Změnou oproti loňskému ročníku bylo rozšíření kategorií, kdy se v Praze tentokrát nepředstavili jen hráči na vozíku, ale i příslušníci ostatních kategorií parabadmintonu. Rozhodčí si tak museli dávat pozor na rozdílné velikosti kurtu. Vozíčkáři hrají dvouhru na široké půlce bez prostoru před podávací čarou a podání se musí vejít před zadní podávací čáru. Ve čtyřhře platí stejná pravidla jako pro zdravé hráče, ovšem území před přední podávací čarou i v tomto případě představuje aut.

Stojící hráči skupin SL4, SU5 a SH6 hrají podle pravidel klasického badmintonu. Rozhodčí museli být ve střehu zejména při singlových zápasech kategorie SL3, ve kterých výměna probíhá na celé široké půlce. Při podání se ale hraje jen na úzkou půlku. Čtyřhry už se hrají na celém kurtu.

Během týdne se objevila kuriozita v podobě strachu estonského hráče z některých čárových rozhodčích. Podle všeho lze aut zahlásit tak hlasitě, až se hráči leknu a jdou požádat hlavního rozhodčího, aby čároví ubrali na hlasitosti. „Byl pátek, pro mě poslední den turnaje. Zápas SL3 singl mužů, hrálo se tudíž jen na půlce. První set probíhal normálně. Během pauzy mezi sety došel jeden z hráčů za umpirem. Nevím přesně co mu řekl, ovšem potom za námi přišla rozhodčí pro podání Verča Kyzlíková, a řekla mě i mému kolegovi, abychom se ztišili. Druhý set už jsme tak na hlasitosti ubrali. Po zápase za námi přišla i vrchní rozhodčí a řekla nám, že nikdy nic takového neviděla. Za mě super zážitek pro nového čárového rozhodčího,“ řekl k tomu čárový rozhodčí Ondřej Kůstka.

Foto: František Stýblo

PÍSKAT LZE OD ÚTLÉHO VĚKU

Na turnaji se představil i historicky nejmladší rozhodčí Matěj Kopecký, který si v pouhých 14 letech troufl na pozici čárového rozhodčího. Matěj pro VERDIKT svolil k odpovědím na pár otázek.

Matěji, k pískání ses dostal ve velmi útlém věku. Jak tě to vůbec napadlo a jaký jsi měl z turnaje dojem?

K pískání jsem se dostal přes svého trenéra Tonda z Dobré Vody. Svůj první turnaj jsem si moc užil, mohl jsem si procvičit angličtinu a navíc tam bylo spoustu milých lidí, kteří mi radili, jak na mém prvním turnaji co dělat.

Začal jsi jako čárový rozhodčí, máš nějaké ambice do budoucna? Chtěl bys např. zkusit i roli hlavního nebo vrchního rozhodčího?

Určitě mám, chtěl bych zkusit umpira, ale zatím nemám ani národní licenci na lajnu, takže to zatím není reálné. V budoucnu bych to ale chtěl určitě minimálně vyzkoušet.

Jak se dá skloubit škola a pískání?

Akceptovali rodiče i učitelé, že jsi celý týden chyběl ve škole?

Měl jsem ve škole celkem dobrou absenci, rodičům to nevadí a podporují mě, takže se to dá skloubit úplně v pohodě. Navíc jsem zatím na moc turnajích nebyl. Pro turnaj v parabadmintonu jsem potřeboval speciální omluvenku. V červnu jsem byl i na turnaji v Budějovicích, kdy jsem ve škole chyběl jen dva dny a navíc už byl režim ke konci školního roku volnější. Moje nepřítomnost ve škole tak nepředstavovala žádný problém.

Specifikem pro tak mladé rozhodčí je i striktní povinnost dodržovat večerku. Líbily se ti pohádky na dobrou noc?

Líbily se mi moc, ale ocenil bych, kdyby byly trochu delší. Eliška se sice považuje za mistryni, ale pohádka trvala jen minutu. David to měl trochu propracovanější, ale byl jsem za oba rád a moc si toho cením.

Foto: František Stýblo

Klubová mistrovství mládeže

SILNÉ HLASIVKY PODPOROVATELŮ

Jarní část sezóny se nesla mj. ve znamení týmových soutěží. Na začátku května v pražském Jeremi proběhlo mistrovství republiky klubů kategorie U15, o jehož hladký průběh se staral vrchní rozhodčí Petr Urbanec a na kterém měl hlavní rozhodčí na starosti David Míšek. Právě ten průběh turnaje popsal následujícími slovy: „Oproti velkým mezinárodním akcím jsme se museli vypořádat mj. se zvukovou kulisou značné hlasitosti, kterou členové jednotlivých mužstev podporovali své spoluhráče na kurtu.

Vzhledem k tomu, že play-off se hrálo na čtyřech kurtech, vytvořili jsme tým o šesti rozhodčích, čímž byl zajištěn hráčům veškerý potřebný servis, který se od nás očekává. Část rozhodčích tvořili licencovaní profesionálové, část dobrovolníci z řad badmintonových nadšenců, kteří ale naši skupinu po zaučení skvěle doplnili a za sebe jsem jim neměl prakticky co vytknout.

Celkově bych chtěl poděkovat jak svým kolegům na umpíru, tak i organizátorům, kteří nám připravili příjemné zázemí, ve kterém se nám dobře pracovalo. Sláva vítězům, čest poraženým a doufám, že příští akce se budou nést ve stejné pozitivním duchu, jako tomu bylo zde,“ uzavřel David.

KLIDNÁ HLAVA = ZÁKLAD ÚSPĚCHU

Na začátku června proběhl obdobný turnaj, ovšem v o něco starší kategorii U19. Víkendové zápolení o titul mistra republiky se tentokrát zápolilo v Plzni. Jako zástupce vrchního rozhodčího se celé akce zúčastnila Linda Janoštková, která na ní úspěšně absolvovala zkoušky na vrchního rozhodčího 1. třídy a rozšířila tak své dosavadní působení trenérky i organizátorky turnajů o další významnou roli.

Foto: Zaneta Holečková

„Zkoušky jsem skládala při MČR klubů U19. Soutěže družstev představují pro rozhodčího vždy větší výzvu – už samotná příprava je poměrně náročná a turnaj provází celá řada činností. Často se stává, že soupisky neodpovídají aktuálnímu složení družstev a je proto nutné při každé změně znovu přepočítat nasazení. Losování tak probíhá až těsně před začátkem turnaje. Rozhodčí musí vše zvládnout s klidnou hlavou, bez chyb a zároveň reagovat na neustálé dotazy účastníků 😊. Před každým kolem je navíc potřeba zkontrolovat nasazení jednotlivých hráčů do disciplín, a to za běhu turnaje. Tento typ soutěže tak rozhodčího prověří po všech stránkách.

Organizace a řízení sportovních akcí mě dlouhodobě baví a naplňuje. Funkci rozhodčího nevnímám pouze jako dohled nad dodržováním pravidel, ale také jako důležitou součást vytváření kvalitního průběhu turnaje pro hráče, trenéry i pořadatele. Zkušenosti z pořádání velkých turnajů, jako bylo MČR nebo Czech International Future Series, mi umožnily nahlédnout do práce vrchních rozhodčích na vrcholných akcích. Schopnost rychle se rozhodovat, efektivně komunikovat a zvládat i náročné organizační situace je mi velmi blízká – a právě to mě na této práci nejvíce baví.

Rozhodcovská činnost přirozeně navazuje na mé dosavadní působení aktivní hráčky a trenérky badmintonu. Díky zkušenostem ze všech těchto rolí dokážu lépe porozumět potřebám účastníků soutěží a přispět k jejich hladkému průběhu. Rozhodování turnajů pro mě není jen možností dalšího osobního rozvoje, ale především činností, která mě naplňuje a které se chci i nadále aktivně věnovat.

Na závěr bych chtěla poděkovat Tomáši Knoppovi, který mě po dobu mé přípravy na zkoušku podporoval a celým procesem provedl. Dále děkuji členům Komise rozhodčích za jejich přístup a podporu, díky nimž má člověk jistotu, že na to není sám 😊. V neposlední řadě patří velké díky také organizačnímu týmu našeho klubu, který se nebojí pořádat velké akce a jde do nich se mnou. Pak je práce vrchního rozhodčího pomyslnou třešničkou na dortu,” okomentovala Linda svou zkušenost s letošním MČR klubů U19.

Foto: Filip Andres

MČR veteránů 2026: Noví rozhodčí i další vzdělávání hlavních rozhodčích

Mistrovství České republiky veteránů, které se letos uskutečnilo 30. května v Brně, nebylo pouze vrcholem domácí veteránské sezóny, ale tradičně také příležitostí pro vzdělávání rozhodčích. Komise rozhodčích při této akci již od roku 2023 pořádá školení nových hlavních rozhodčích 3. třídy a letošní ročník přinesl jednu významnou novinku – pokračovací workshop pro stávající hlavní rozhodčí, kteří mají zájem dále rozvíjet své znalosti a dovednosti.

Za čtyři roky prošlo školením při veteránském mistrovství již více než dvacet kandidátů na licenci rozhodčeho 3. třídy. Mnozí z nich dnes pravidelně působí na turnajích po celé České republice.

Letošní zázemí v Brně bylo pro všechny účastníky velmi příjemné. Organizátoři z SK Kuklenská se o nás po celý den skvěle starali – ráno nás přivítali čerstvými koblihami, které dodaly energii do náročného programu, k obědu jsme měli na výběr ze dvou jídel a vzhledem k dlouhému dni obdržel každý rozhodčí odpoledne také svačinový balíček s tousty a domácím koláčem.

Nezastupitelnou oporou nových rozhodčích byli zkušení vrchní rozhodčí Jana Nezvalová a Karel Reichman, kteří své zkušenosti předávali společně se školiteli nováčkům přímo při praktické části školení. Velkým přínosem byli také čtyři účastníci pokračovacího workshopu, kteří svým přístupem ukázali, že vzdělávání rozhodčeho nekončí získáním licence, ale je dlouhodobým procesem.

Příjemnou zpětnou vazbou bylo hodnocení dvou účastníků workshopu, kteří absolvovali stejné školení právě před rokem na MČR veteránů v Praze na Skalce. Shodně ocenili, že se po roce aktivního rozhodování cítí mnohem sebevědoměji. Při opakování teoretických témat už nevnímali pouze základní principy, ale dokázali se soustředit na detaily, bez problémů odpovídali i na záladnější otázky a během praktické části se mohli zaměřit na zdokonalování jednotlivých situací namísto řešení úplných základů. Právě tento posun potvrzuje, že systematické vzdělávání a následná praxe přinášejí výsledky.

Komise rozhodčích plánuje v podobném konceptu pokračovat i v dalších letech. Vedle přípravy nových rozhodčích chceme stále větší prostor věnovat také rozvoji těch stávajících, kteří mají chuť se dále učit, sdílet zkušenosti a posouvat společně úroveň rozhodování českého badmintonu.

Foto: Filip Andres

Specialitou brněnské haly SPRINT je umpíre „na stojáka“ na kurtech č. 1 a 6

Foto: Filip Andres

Extraligový den pohledem Jakuba Cajkáře

Poměrně živě si vybavuju loňské finále extraligy smíšených družstev, které se uskutečnilo v Ostravě. Jelikož jsou i na tomto turnaji samozřejmě potřeba rozhodčí, vydali jsme se jednoho brzkého květnového rána na dalekou cestu z Prahy. Přijmout hovor ve 4:47 (poprvé a upřímně doufám, že naposledy, co mi někdo volal v takový nekřesťanský čas), nastoupit do prvního metra, přestoupit a usednout do vlaku. Dostavit se na místo, přes den odpískat několik zápasů a v noci se opět vrátit do svého domova. I takhle může vypadat den rozhodčího.

Zážitek to byl tak intenzivní, až jsem si ho musel po roce zopakovat. 16. května totiž v Brně proběhlo Final Four Extraligy, kdy se pořádání ujala SK Brno Slatina. Tentokrát nás ranní cesta čekala autem, ovšem sraz v 6:00 na druhé straně Prahy taky nevypadal dvakrát růžově. Vstávání během propřášeného rána bylo standardně kruté. Útěchu poskytli cestující v metru zjevně se připravující na pochod Praha–Prčice, díky kterým se jistí zlí jazykové mohli cítit lépe, jelikož v ohavném počasí alespoň nemuseli venku šlapat desítky kilometrů.

Po nabrání všech ostatních spolupasažérů a ospalých pokusech o konverzaci jsme ale měli spoustu času dohnat alespoň pár desítek minut chybějícího a nutně potřebného spánku. Po příjezdu do Brna nás přivítala otevřená náruč

domácího oddílu a Milušky Dobešové, díky které bylo připraveno velmi kvalitní zázemí pro rozhodčí. O chod celého závěrečného dne soutěže se jako vždy skvěle starala vrchní rozhodčí Eva Havlová a její zástupce Karel Reichman.

„Řízení Final Four řadím k nejnáročnější turnajům pořádaných na našem území. Především kvůli financím, o které v extralize jde a s tím pak souvisí i emoce vedoucích týmů. Navíc vrchní rozhodčí musí ovládat angličtinu. Mezinárodní turnaj nebo MČR dospělých je proti tomu procházka růžovým sadem,“ okomentovala finále extraligy Eva.

Foto: Zaneta Holečková

Kromě atypického herního systému na tři vítězné sety do 11 bodů se rozhodčí museli vypořádat ještě s další nezvyklou situací. Před samotným turnajem se totiž objevila vcelku podstatná otázka, zdali budou rozhodčí pro podání či nikoliv. Ačkoliv nám brněnská hala nabídla úžasné zázemí, místem mezi kurty zrovna moc neoplývá. Nakonec se sáhlo k poměrně netradičnímu řešení, kdy rozhodčí pro podání byli, ale byli usazeni na tribuně mezi kurty, případně rovnou pod hlavním rozhodčím. To kromě občasného pohazení botou po hlavě vedlo i k nutnosti na konci zápasu židličku vždy odsunout, aby mohl hlavní rozhodčí slézt a v následujícím zápase opět vylézt na své místo. I s tím si ale rozhodčí poradili.

Velké poděkování patří především pořádajícímu oddílu za pečlivou péči o rozhodčí a také čárovým rozhodčím, kteří napomohli ke spravedlivému posuzování zápasů. Pro většinu z nich se jednalo o první takovou zkušenost, kdy na ně navíc byly potřebné požadavky překotně vychrleny jen pár desítek minut před začátkem prvních zápasů. Klobouk dolů před tím, jak celý den zvládli.

Po absolvování finále nastal čas na to, abychom se vydali na zpáteční cestu domů. Během dlouhé jízdy se nám naskytla příležitost zhodnotit uplynulý den a také dohnat zanedbané hodiny spánku. Tak za rok znovu na extralize, i když se skromným přáním, abychom kvůli ní nemuseli vstávat před východem slunce.

Foto: Jakub Mazúr

Foto: Jakub Mazúr

Foto: Pragueturnaments

Specifika dětských turnajů

K příležitosti mezinárodního dne dětí se v pražských Štěrboholech konal již pátý ročník mezinárodního mládežnického turnaje Yonex Czech Youth International. Licencovaní hlavní rozhodčí pomohli hlídat férovost zápasů tradičně během posledního dne turnaje. Zápasové zápolení měla pod drobnohledem vrchní rozhodčí Michala Krejčí, které zdatně vypomáhala její dcera Adéla.

Vrchní rozhodčí během turnaje musely řešit i vypjaté situace. „Za speciální zmínku určitě stojí hrdinský čin Míši Krejčí v pozici vrchní rozhodčí, která během sobotního odpoledne sama dokázala vyhodit z haly dva agresivní turecké trenéry. Tato dvojice, která byla několikrát upozorněna na své nepatřičné chování, zažila asi zatím největší potupu svého života, když byli nekompromisně vykázáni mimo halu. Míša sebevědomě dohlédla na jejich odchod a nahnala jim takovou hrůzu, že celý nedělní program strávili disciplinovaně ve venkovním stánku s občerstvením. Dali jsme tak jasně najevo, že takové chování na našem turnaji nestrpíme a naši rozhodčí se jen tak ničeho a nikoho nelekne,“ okomentoval napětí v hale ředitel turnaje Jan Jirásek. Ten také dodal, že se turnaj podle něj velmi vydařil.

O tom, jak se liší dětské turnaje od těch klasických pro dospělé hráče se pro VERDIKT rozpovídal jeden z hlavních rozhodčích Petr Pihera, který se na Czech Youth již tradičně účastní závěrečného dne. „Mnozí by si řekli, že ‚pískat‘ dětské zápasy musí být oproti finálovým zápasům např. Future Series v Českých Budějovicích brnkačka. Ti, kteří tento typ turnaje okusili, ví, že tomu tak úplně není...

Dětské turnaje, navíc v takto mladých kategoriích, mají z pohledu hlavního rozhodčího vůči hráčům oproti dospělým turnajům okruhu BE mnohem více edukativní charakter. Pro spoustu hráčů je právě Czech Youth jejich prvním mezinárodním turnajem a tak se snažíme dětem i jejich trenérům pravidla vysvětlovat tak, aby je do budoucna už nic nepřekvapilo. Začíná to natěšeností dětí hrát, kdy skoro ani nestihneme zahlásit začátek zápasu a míček už je dávno ve vzduchu, a končí až ‚úprkem‘ dítěte za rodičem ještě před podáním ruky. Dětem také názorně ukazujeme, že rozhodnutí rozhodčího je konečné, ať už se oni či občas jejich trenéři jakkoliv snaží prosadit svůj názor.

K tomuto se úzce váže častý problém štěrboholského mezinárodka – znalost anglického jazyka. S dospělými hráči se z valné většiny bez problémů domluvíme, avšak na tomto turnaji je komunikace náročnější, a to s hráči a občas i s trenéry. Slovíčko ‚out‘ je našťastí mezinárodní, ale třeba výběr podání/příjem po losu nebo vysvětlování chyb na síti může být pro spoustu hráčů matoucí. Rozhodčí tedy musí mluvit a hlásit jasně a stručně tak, aby všechny strany rozuměly.

Posledním (v tomto výčtu) specifikem dětských turnajů jsou emoce. Vzhledem k útlému věku účastníků je přijímání prohraných míčků, setů nebo i zápasů často těžký oříšek. Když hráčům sem tam vyletí raketa, zahrozíme napomenutím (tj. žlutá karta), abychom jim dali jasně najevo, že takovéto chování na kurtu nepatří. Po zápase hráči, který prohrál zase třeba řekneme, že hrál pěkně, aby ho tato porážka neodradila od dalšího snažení. Je tedy i na nás snažit se udržet alespoň trochu pozitivní náladu na kurtu tak, aby si všichni své zápasy co nejvíce užili,“ uzavřel své povídání Petr.

Foto: Jakub Mazúr

Foto: Pragueturnaments

Můj CIFS 2026, aneb badminton, vedro a státnice

Od 18. do 21. června proběhl v Českých Budějovicích druhý ročník mezinárodního turnaje Czech International Future Series. Jak zápasové dny vypadaly z pohledu hlavního rozhodčího přiblížila Dorota Veselá.

Když jsem v červnu 2025 přijížděla do Českých Budějovic na první ročník Czech International Future Series, tušila jsem, že to nebude moje poslední návštěva. Na první ročník vzpomínám hlavně díky workshopu NUWA, který byl zaměřený na přípravu rozhodčích na assessment pro licenci Badminton Europe Accredited Umpire, a také kvůli zkušebnímu systému hry do 15 bodů, který dal pořádně zabrat zejména matchcontrolu Lindě Janoščíkové, jež musela neustále reagovat na změny v časovém harmonogramu a být v neustálém zápřahu.

O rok později už působilo všechno mnohem klidněji a sebevědoměji. Bylo znát, že pořadatelé, tj. Jihočeský badmintonový svaz v čele s Radkem Lieblem, navázali na zkušenosti z premiéry a druhý ročník měli pevně v rukou. Organizace fungovala skvěle, zápasy plynule navazovaly a celý tým šlapal. I přes velké množství zápasů jsme tak v hale končili relativně brzy.

Pro mě měl letošní turnaj ještě jednu zvláštní příchuť. Konal se totiž pouhý týden před mými státnicemi. Přiznávám, že hlava občas utíkala úplně jinam než na badmintonový kurt. Snažila jsem se soustředit na každý zápas a na každé rozhodnutí, ale někde vzadu neustále běžela myšlenka na otázky, které mě čekaly za pár dní. Nebylo jednoduché přepnout z učení na rozhodování a zase zpátky. O to víc jsem ocenila, že jakmile jsem usedla na umpire, musela jsem všechny studijní starosti odložit a soustředit se jen na dění na kurtu..

A jestli si budeme všichni druhý ročník pamatovat ještě kvůli něčemu, pak určitě kvůli počasí. České Budějovice totiž zasáhly vysoké teploty a ve sportovní hale Stromovka bylo místy opravdu jako v sauně. Po několika hodinách na umpiru začal člověk spíše přemýšlet nad tím, jestli by nebylo lepší si raději jít do Vltavy nebo Malše zaplavat.

Foto: Karel Kotyza, mars.sro@seznam.cz

Vedro se samozřejmě neprojevilo jen na rozhodčích. Hráči ze sebe během zápasů doslova „lili“ pot a na kurtech se pravidelně objevovaly kapky, které bylo potřeba okamžitě utřít, aby zůstala hra bezpečná. Chvillemi to vypadalo, že se z lajnových rozhodčích stali profesionální vytěrači – sotva se vrátili na své místo, už znovu vyráželi s mopem na další mokrou stopu. Nebýt jejich pohotovosti, možná by se místo badmintonu soutěžilo v krasobruslení. Myslím, že po čtyřech dnech turnaje by všichni lajnoví zvládli získat certifikát na vytírání badmintonových kurtů.

Foto: Karel Kotyza, mars.sro@seznam.cz

Přes vedro ale panovala po celý turnaj skvělá atmosféra. Bylo vidět, že organizátoři mysleli na spoustu detailů, komunikace fungovala a celý tým táhl za jeden provaz. Přesně to jsou věci, které divák často nevidí, ale bez nichž by žádná mezinárodní akce nikdy nemohla fungovat.

Když oba ročníky porovnáám, nemám před očima ani tak rozdíl mezi turnaji, jako spíš pocit, že se celá akce za jediný rok posunula o velký kus dopředu. Druhý ročník působil sebevědoměji, zkušeněji a profesionálněji a bylo vidět, že zkušenosti z premiéry pořadatelé dokázali skvěle zúročit. Přesto si z Českých Budějovic neodvážím jen vzpomínky na kvalitní badminton a dobře zvládnutou organizaci. Stejně silně mi v paměti zůstanou večerní pikniky v parku Stromovka po celém dni stráveném v hale; sobotní raut, který doprovodila snad ještě lepší a všemi oceňovaná bouřková přeháňka; nebo chvíle, kdy jsme po náročném dni seděli na verandě halové restaurace a místo opalování na slunci jsme se s úsměvem „opalovali“ ve svitu měsíce. Právě podobné okamžiky mimo kurt dělají z turnajů víc než jen sportovní akce – vytvářejí přátelství, na která se nezapomíná.

A právě proto doufám, že se do Českých Budějovic vrátím i příště. Jen bych měla jedno malé přání – kdyby organizátoři tentokrát dokázali objednat alespoň o pár stupňů méně. 😊 (nebo přimontovali na umpire větráček...).

Foto: Karel Kotyza, mars.sro@seznam.cz

ODM 2026: Badmintonové souboje mladých talentů

Ve dnech 22.–24. června 2026 se v pražské BB Aréně Štěrboholy uskutečnil badmintonový turnaj v rámci XII. letní Olympiády dětí a mládeže. Pořadatelem badmintonové části byl Pražský badmintonový svaz pod záštitou hlavního města Prahy. Každý ze čtrnácti krajů nominoval dva chlapce a dvě dívky, kteří reprezentovali svůj kraj v jednotlivých disciplínách.

Turnaj se odehrával na šesti kurtech. První soutěžní den byly na programu zápasy základních skupin, druhý den pokračovala vyřazovací část až do čtvrtfinále a semifinále smíšené čtyřhry. Poslední soutěžní den byly dva kurty vyhrazeny jako televizní, na nichž se odehrávala všechna semifinále a finálová utkání. Součástí programu byly také zápasy o třetí místo a utkání o konečné 5.–6. místo.

Rozhodcovský tým tvořilo přibližně osm rozhodčích pod vedením vrchního rozhodčího Karla Wimmera st. a jeho zástupce Karla Wimmera. Během tří soutěžních dnů zajišťovali řízení utkání přibližně od 9:00 do 16:00 hodin. Přes náročný program fungovala spolupráce referee teamu velmi dobře. Díky rychlému řešení vzniklých situací se dařilo koordinovat nasazení rozhodčích a i případné úpravy časového harmonogramu.

Hned první den bylo nutné řešit komplikace způsobené ranní dopravní situací v Praze, kvůli níž dorazily tři krajské výpravy se zpožděním. Díky rychlé reakci vrchního rozhodčího i pořadatelů se podařilo harmonogram vhodně upravit a první soutěžní den zakončit podle plánovaného časového rozpisu.

V úvodu turnaje se objevilo také několik organizačních komplikací. Jednalo se například o opožděné zajištění mopů pro vysoušení kurtů nebo o změny v organizaci a přípravě hracích ploch, které vedly k drobným časovým prodlevám. Tyto situace se týkaly především začátku turnaje a po připomínkách rozhodčích i vedení turnaje byly postupně odstraněny, takže další průběh soutěže již probíhal bez výraznějších organizačních problémů.

Přínosem závěrečného dne bylo zapojení čárových rozhodčích, kteří působili právě na televizních kurtech při finálovém programu. Pro některé z nich se jednalo o první zkušenost na obdobně významné akci. I přesto se své role zhostili velmi dobře a přispěli ke kvalitnímu průběhu semifinálových i finálových utkání. Zároveň bylo pro jejich kvalitní rozhodování a pohodlí zřízeno i občerstvení :)

Pět dnů pod drobnohledem. Petr Jedzok uspěl na ME

Mistrovství Evropy v badmintonu ve španělské Huelvě bylo pro Petra Jedzoka mnohem víc než jen dalším mezinárodním turnajem. Během šampionátu absolvoval assessment pod dohledem komise Badminton Europe, který úspěšně završil získáním certifikace Badminton Europe Certificated Umpire. Jaké byly nejtěžší chvíle a co všechno musel zvládnout, nám prozradil v následujícím rozhovoru.

Na mistrovství Evropy v Huelvě jsi absolvoval assessment na úroveň Badminton Europe Certificated. Co všechno tahle zkouška obnáší a jak probíhá?

Je zvláštní popisovat přímo průběh samotného assessmentu, protože mu zejména předchází appraisal (výběr uchazeče či posouzení jeho vhodnosti pro vyšší stupeň na turnaji kategorie kontinentálního mistrovství či turnaje BWF),

pak čekání a nervozita, jestli vůbec bude člověk vybrán, když už se přihlásí na jednu akci za rok, kde je 6 volných míst, ale uchazečů je třeba 20 či více. Assessment samotný pak probíhá velmi podobně jako každý jiný. 3 až 4 dny sledují hodnotitelé z komise rozhodčích BE (assessors) uchazeče při jejich pískání na turnaji, někdy dají i zpětnou vazbu, ale není to jejich povinností, v pátek bývá písemný test z teorie a v sobotu poslední praktická zkouška. Nedělní finále zpravidla rozhodčí, kteří se účastní assessmentu, neřídí.

Nebyl to tvůj první assessment. Pomohly ti zkušenosti z předchozího pokusu a v čem ses tentokrát cítil jistější?

Ano. Při prvním neúspěšném pokusu na HYLO Open jsem bohužel o jednu správnou odpověď neudělal test z teorie. Je to spíše test z anglického jazyka a kdo si někdy četl pravidla v angličtině, tak musí jít v tomto jazyku ještě o hodně dál, aby v testu na assessmentu uspěl. Pravidla jsem od té doby přeložil a četl tam i zpět, našel spoustu různých vazeb mezi jednotlivými pravidly a ty si osvojil. V pravidlech jsem se cítil velmi jistý, ale s tou angličtinou jsem věděl, že to bude zase o fous. A bylo.

Foto: Badminton Pardubice

Byly nějaké rozdíly mezi assesmentem na úroveň BEC Accredited Umpire (BEC-A) a BEC Certificated Umpire (BEC-C)?

Strukturální ne, ale co se týče hloubky, složitosti a detailnosti písemného testu, v tom byl BEC-C o dost těžší. V praktické části pak assessorům nestačilo prostě řídit zápasy, chtěli vidět prezentaci jako při televizním přenosu Olympijských her. Los, postoj, posed, přednes, komunikace s hráči...

Jaké je rozhodovat zápasy na mistrovství Evropy s vědomím, že tě po celou dobu hodnotí zkušenější assessorů? Přidává to na nervozitě?

V mém případě to byl druhý a tím pádem poslední pokus, tak co myslíte? Nervozitu jsem si nosil v batohu zvlášť, protože do kapes už se mi nevešla.

Na co se při hodnocení klade největší důraz? Jsou důležitější znalosti pravidel, komunikace s hráči, nebo celkové vystupování rozhodčího?

Hodnocení je komplexní, ale vnímal jsem to tak, že znalost pravidel a předpisů na vysoké úrovni je obligatorní. Ještě na BEC-A bylo důležité prostě kvalitní řízení zápasů, u BEC-C se to považuje za samozřejmost a klade se ne větší, ale důraz na další oblast řízení zápasů, a tou je prezentace a důstojná komunikace s hráči.

Byl během mistrovství nějaký zápas nebo situace, která ti utkvěla v paměti – ať už kvůli náročnosti, nebo atmosféře?

V mém případě byl kruciólním krokem poslední řízený zápas: semifinále Antonsen – Merkle. Ani jsem nevěděl, že předtím jejich poslední vzájemný zápas skončil 24:22 a 27:25. Merkle si na Antonsena hodně věřil a když se mu pak v zápasu až tolik nedařilo, vyléval si frustraci ve stížnostech, že se Antonsenovi vždycky nechávají projít jeho přestupky, jako je zdržování, nepřipravenost na příjmu a podobně. Lajnoví rozhodčí v Huelvě by si mohli nechat zdát o úrovni českých lajnových rozhodčích. Jejich chyby atmosféře na kurtu také nepřidaly.

Merkle chtěl, abych se po jednom sporném rozhodnutí podíval na záznam z kamer, které byly umístěny na lajny, tak jsem mu vysvětlil, že ty jsou tam kvůli přenosu, ale není to systém IRS. Všechny situace jsem vyřešil rychle a jasně a to se assessorům líbilo. Ale vím o jednom míčku na zadní lajnu, který byl hlášen jako dobrý, mně se to sice nezdálo, ale po zkušenostech bych v takové situaci lajnového nikdy neopravoval, tak jsem rychle rozhodnutí potvrdil. A oni tam pak v přenosu jasně v opakovačce ukázali, že to byl asi třicentimetrový out a Merkle byl poškozen. Nemám z toho dobrý pocit.

Jak nejlépe se na assesment připravit? Co bys poradil rozhodčím, kteří by se jednou chtěli dostat na mezinárodní scénu a získat stejnou certifikaci?

Nadrtit pravidla, znát je beze zbytku a pravidelně si je opakovat. Pak ta hůře obstaratelná část je řídit zápasy na turnajích. Není důležité jenom jejich množství, ale i kvalita. Těžké, rozhádané zápasy, když hraje alespoň jedno, nebo ještě lépe čtyři hovada, ty jsou tou nejlepší přípravou. Je vhodné mít také mentora, který ví, jak to má vypadat, co je potřeba změnit a řekne to nahlas. A pro získání samotné certifikace ... asi nebýt bílý, ženatý, heterosexuální muž z postkomunistické země. V horních patrech už pak člověk stále více vnímá politiku.

Měl jsi během pobytu v Huelvě čas projít si město nebo okolí?

Ne mnoho, ale trochu času jsem si ušetřil brzkým vstáváním na hotelu. Do haly jsem chodil pěšky (40 minut) a trasu jsem vždycky trochu změnil. Poslední den jsem pak zajel autobusem na 20 km vzdálené pobřeží a vskočil i do oceánu (poprvé v životě). Ve vodě jsme byli na celé pláži dva, já a nějaký další magor, ostatní suchaři sbírali mušle.

Máš už vyhlédnutý nějaký další velký turnaj nebo metu, které bys chtěl dosáhnout?

Další cíle si nedávám, vzhledem k mému věku už ani na vyšší licenci dosáhnout nemohu. Když budu na nějaký turnaj pozván a budu mít tu možnost, rád tam zapískám a budu si užívat nejkrásnější sport na světě.

YOU'RE IN TITANS TERRITORY

Foto: archiv Kamila Kyzlíka

Turnaj za velkou louží

Do daleké Kalifornie ve Spojených státech amerických se na letošní US Open, turnaj kategorie Super 300, dopravil jeden ze dvou českých BWF čárových rozhodčích Kamil Kyzlík. Svou zámořskou cestou spojil i se spoustou zážitků v podobě cestování po USA. Pro VERDIKT Kamil přiblížil specifika turnaje i podrobnosti poznávání USA.

Kamile, na turnaj do USA jsi odcestoval prakticky ihned po skončení Czech international Future Series v Českých Budějovicích. Jak náročný byl tak rychlý přesun a nebojoval jsi první dny s jet lagem?

Z Budějovic jsem odjížděl už během finálového bloku. Nejenže jsme vezli zahraniční umpíry do Prahy, ale ještě jsem potřeboval stihnout slavnostní zahájení Olympiády dětí a mládeže na fotbalovém stadionu Slavie. Odlétal jsem směr LA v pondělí v 6 ráno a den to byl opravdu dlouhý. Vzhledem k časovému posunu o 9 hodin jsem dorazil do Kalifornie stejný den odpoledne a na hotel do Fullertonu se dostal večer. Vzhledem k tomu, že hlavní LJ briefing byl až v úterý ráno, jsem se z úvodního večerního briefingu omluvil a dal přednost sprše a posteli. V půl druhé v noci mě vzbudil spolunocležník Andrew svým příchodem a až ráno jsem zjistil důvod jeho pozdního nočního příchodu.

Turnaj probíhal v prostorách Kalifornské státní univerzity. Jak kvalitní hala to podle tebe byla a jaké v ní bylo zázemí pro rozhodčí? A jak se ti líbilo ubytování?

Celý areál univerzity byl nádherný a náš hotel stál přímo za jeho hranou. Pokoje pěkné, velké a hlavně velké postele, dle amerického standardu. Do haly jsme to tak měli pěšky do 10 minut cesty v podstatě botanickou zahradou, která vyplňovala prostor mezi školními budovami. Všechny sportovní týmy patřící pod tuto univerzitu se jmenovali Titáni, naše hala byla domovem basketbalistů a každý den nás na to upozorňoval nápis na stěně „You are in Titans Territory“. Hala byla dostatečně velká, vysoká a s objemným hledištěm.

Foto: archiv Kamila Kyzlíka

Zázemí měla dostatečně rozsáhlé, protože byla propojena s dalšími budovami. Abych ale vysvětlil důvod pozdního příchodu Andrewa z pondělního večera. Z nějakého důvodu se hala připravovala opravdu na poslední chvíli, což se hned projevilo při mém příchodu do haly v první hrací den. Hala ještě zdaleka nebyla ve finálním stavu a na briefingu jednu hodinu před začátkem zápasů jsme tak měli informace pouze o nástupu na jeden konkrétní kurt, protože další kurty ještě neměly sestavené A-boardy, rozmístěné židle apod. Lajnoví, kteří se předchozího večera zúčastnili briefingu, byli následně zapojeni do příprav a sestavovali boxy, A-boardy apod. Toto mě vzhledem k úrovni turnaje poměrně překvapilo, ale nutno říci, že se to nakonec povedlo včas připravit a k žádnému zpoždění nedošlo.

Jak vypadal běžný den čárového rozhodčího na takovém turnaji, lišil se nějak od těch, které známe z Česka či Evropy?

Běžný den se v zásadě nelišil od jakéhokoli turnaje podobné úrovně v Evropě. Začínali jsme na 4 kurtech. Počty lajnových se v průběhu turnaje, ale i jednotlivých dní neustále měnily, což pro Jacky jako koordinátorku čárových nebyla vůbec jednoduchá situace. Ale bylo vidět, že je to v místních podmínkách takto naprosto běžné, takže tyto neustálé změny zvládala v klidu a měla vždy podchycené, kdy a kdo bude a za pochodu neustále upravovala, co bylo potřeba. Až na finálový den vše probíhalo rotačním systémem v týmech a začínali jsme hned s šesti lajnovými na kurt.

Foto: archiv Kamila Kyzlíka

Odnášíš si z turnaje nějaký atypický zážitek? Případně který zápas ti nejvíce utkvěl v paměti?

Zajímavá byla například přítomnost několika mužů ochranky v areálu haly, kteří se pohybovali i na ploše mezi kurty a publikem a obzvláště jeden z nich s dokonalou postavou a kamennou tváří kovboje ve svém klobouku budil značný respekt. Také pro nás nezvyklý byl přednes americké státní hymny v podání dívčího pěveckého dua. Zápas po několikátýdenním odstupu vyplněném cestováním mi už trochu splývají. Ale určitě nejlepší, na kterém jsem měl tu čest sedět, bylo semifinále mezi Kidambim a Okimotem, které zároveň patřilo k nejdelším zápasům turnaje.

Vzhledem k lokalitě na turnaji nejspíš byli převážně domácí rozhodčí. Byl jsi jako někdo ze zahraničí „raritou“ nebo jsi měl více mezinárodních kolegů?

Pravda je, že jsme spolu s Andrewem, BWF lajnovým z Walesu, byli jediní „neameričané“ v naší skupině. Ale vzhledem k rozloze země například rozhodčí z Chicaga měli do Los Angeles 4,5hodinový přímý let, což se nám z Prahy v rámci Evropy nemůže stát v podstatě nikde, snad kromě destinace Kanárské Ostrovy.

Podporuje svaz takto daleké cesty výraznějším způsobem nebo sis musel většinu výdajů hradit sám?

Komise rozhodčích přispívá standardně na cestu, což ale pochopitelně v tomto případě vzhledem k tak vzdálené lokalitě nemohlo pokrýt cenu letenky.

Po konci turnaje jsi se vydal na poměrně dlouhou cestu po Spojených státech. Co jsi zvládl navštívit? A kde se ti líbilo nejvíc?

Po skončení turnaje jsme s pronajatým Jeepem procestovali s kamarádem asi 7 unijních států a najezdili 6000 mil.

Procházeli jsme se v Arizonských pouštích mezi kaktusy, v Coloradských lesích jsme vyjeli autem až do výšky 4300 m.n.m. a terénní cestou pro 4X4 auta jsme v Utahu projížděli mezi kaňony, raftovali jsme na Colorado River a přespávali ve stanu v lese ve výšce přes 3000 m.n.m., kde ve dne bylo ke 30 stupňům Celsia a k ránu naopak těsně nad nulou. Naopak poslední den přejezd z Las Vegas přes Death Valley do Los Angeles byl nejteplejší den, co jsem zažil, kdy jsme naměřili až 121 stupňů Fahrenheita a od rána až do večera jsme nespádli pod 100 °F=38 °C (což je například teplota v Las Vegas v půlnoci). Asi nejsilnější vzpomínku na mě zanechalo místo Marlboro Point, které se nachází v Utahu poblíž města Moab, dostanete se tam pouze 4x4 autem a stejně poslední kilometr radši dojdete, protože je to i rychlejší. Cesta není nijak značená, ani pak ve finále to místo, musíte to mít nastudované, uložené. Ale čeká Vás za odměnu úchvatné místo na hraně kaňonu s dechberoucím výhledem a absolutně bez lidí. Místo je známé tím, že se zde natáčela série reklam na cigarety v šedesátých až osmdesátých letech minulého století, kde se kovbojové proháněli na koních s Marlborou v ústech.

Doporučil bys US open ostatním rozhodčím?

Určitě bych tento turnaj doporučil, jen si myslím, že v nejbližších dvou letech bude jeho návštěva z naší pozice evropského čárového poněkud složitější. Podle kusých informací, které se tam ke mně dostaly, bude další rok probíhat školení místních čárových rozhodčích vzhledem k blížícímu se termínu Olympiády 2028 v Los Angeles a obejde se to tak nejspíš bez pozvánek mimo USA/Kanadu. Turnaj v olympijském roce může být také specifický i vzhledem k termínu dva týdny před olympiádou. Ale zájemci, určitě sledujte situaci a monitorujte pozvánky posílané předsedkyní Komise rozhodčích.

Foto: archiv Kamila Kyzlíka

Foto: František Stýblo

Gratulujeme nově licencovaným rozhodčím!

S velkou radostí vítáme do týmu nové kolegy a kolegyně! Vážíme si toho, že jste se rozhodli přidat do naší komunity rozhodčích či posunout svou kvalifikaci výše!

Nově licencovanými rozhodčími jsou:

- **Druhá třída čárového rozhodčího**
 - Daniel Motl
 - Ondřej Motl
 - Ondřej Kůstka
 - Pavel Jirásek
 - Pavlína Holakovská
- **První třída čárového rozhodčího**
 - Lenka Kmoníčková
- **První třída vrchního rozhodčího**
 - Linda Janošíková
- **Získ vyšší úrovně evropské licence BEC Certificated Umpire**
 - Petr Jedzok

Kalendář budoucích akcí ve druhé polovině roku 2026

Turnaj	Datum	Místo	Další
Czech Open	15. - 18. 10. 2026	Praha	
MČR U13	24. - 25. 10. 2026	České Budějovice	
MČR v parabadmintonu	31. 10. - 1. 11. 2026	Brno	POZOR! změna termínu
MČR U15	31. 10. - 1. 11. 2026	Český Krumlov	
Czech Junior International	13. - 15. 11. 2026	Orlová	
MČR U17	21. - 22. 11. 2026	Český Těšín	
Kvalifikace ME smíšených družstev	2. - 6. 12. 2026	Praha	
MČR U19	12. - 13. 12. 2026	Dobruška	

Czech Badminton

Šéfredaktor: Jakub Cajkář

V roce 2020 začínal jako stážista v projektu Demagog, kde se postupem času stal zástupcem šéfredaktora.

Do světa rozhodčích poprvé zavítal v roce 2017, kdy se jako čárový účastník Mistrovství Evropy do 17 let v Praze. Následně sbíral zkušenosti na domácích i zahraničních turnajích a od roku 2025 ho můžete najít i na umpirovské pozici.

Časopis vznikl s podporou a pod záštitou Komise rozhodčích.

Všechna vydaná čísla jsou ke stažení na webu ČBaS. Najdete je na tomto [odkazu](#).

Redaktorka: Dorota Veselá

V roce 2023 započala studium na univerzitě mediálních studií v Praze.

Do světa rozhodčích nakoukla před třemi lety na Mistrovství republiky dospělých jako hlavní rozhodčí. Od té doby se pravidelně účastní mezinárodních turnajů juniorů i dospělých.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat zaslané příspěvky po stylistické stránce.

Zaslané příspěvky nerepresentují názory redakce.

Našli jste v aktuálním vydání chybu, máte tip na článek nebo chcete, abychom napsali o zajímavostech z oblastních turnajů? Kontaktujte nás prosím na e-mailové adrese verdikt@czechbadminton.cz a nezapomeňte přiložit fotografie dokumentující vaši akci!